

26 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

† Ἡ μετάστασις τοῦ ἁγίου, ἐνδόξου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου. Γεδεὼν τοῦ δικαίου (1350 π.Χ.). Ἀνάμνησις τῆς ἐπιστροφῆς τῆς τιμίας κάρας τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου ἀπὸ Ῥώμης εἰς Πάτρας καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου ἱ. ναοῦ αὐτοῦ ἐν Πάτραις (26.9.1974).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέσρῃν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία

ἐννοοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, στιχολογοῦμεν τὴν α' στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ φάλλομεν τὰ παρόντα στιχηρὰ προσόμοια γ', ἃ καὶ δευτεροῦμεν.

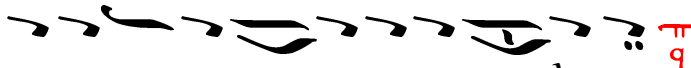
ᾠχος 4 Παφ

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε ει
σα κου σο ο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον
μου ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε
κρα α ξα προ ος σε ει ει σα κου σο ο ο ον μου ου
ου προ σxes τη φω νη η η η τη η ης δε η η
σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος
σε ε ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη
η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
σι α ε σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Mη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α

μαρ τι ι αις

Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των

Παι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου

Oτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των

Aκου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης

δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι μου ^Δ ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χην μου ^π₉

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν
το μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν ^π₉

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
λοι ^π₉ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω ^π₉

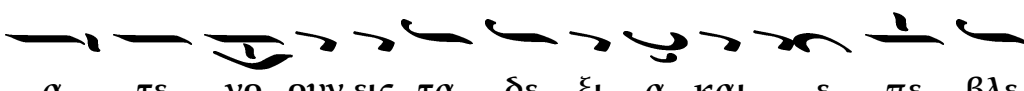
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προ Κυ υ ρι ον ε δε η θην ^π₉

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω ^π₉

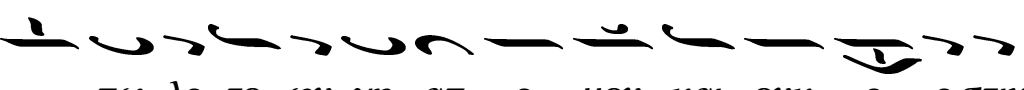
Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου ^π₉
και συ εγνωστας τρι βους μου ^π₉

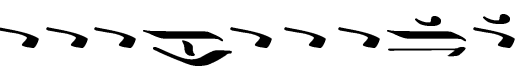
Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ^Δ ε κρυ

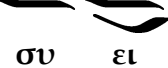
ψανπα γι δαμοι

K α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε

A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε εστιν

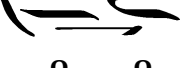
 ο εκ ζη τω ωντηνψυ χην μου

E κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

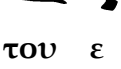
 η ελ πισμου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων

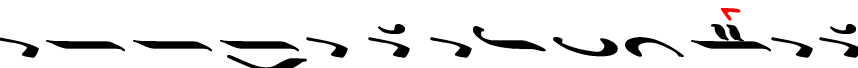
Π ροσχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

 θην σφο δρα

P υσαιμε εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο

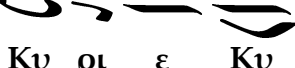
 τι εκρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε

E ξα γα γε εκ φυ λα κης τηνψυ χην μου του ε

 ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου

E με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

 πο δω ως μοι

E κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα α κου σον της φω νης μου π ρ

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα Δ ρ εις

την φω νη ην της δε η σε ω ως μου π ρ

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α΄. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ὁ θεατῆς τῶν ἀρρήτων ἀποκαλύψεων, καὶ ἐρμηνεὺς τῶν ἄνω, τοῦ Θεοῦ μυστηρίων, ὁ παῖς τοῦ Ζεβεδαίου, γράψας ἡμῖν, τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, θεολογεῖν τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐξεπαίδευσεν.

Στίχ. β΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ θεατῆς τῶν ἀρρήτων ἀποκαλύψεων, ...

Στίχ. γ΄. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἡ θεοκίνητος λύρα, τῶν οὐρανίων ᾠδῶν, ὁ μυστογράφος οὗτος, τὸ θεόπνευστον στόμα, τὸ ᾄσμα τῶν ᾠσμάτων, ᾄδει τερπνῶς, τὰ μὲν χεῖλη κινῶν ὥς νευράς, ὥς περ δὲ πληκτρον τὴν γλῶτταν ἀνακινῶν, καὶ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. δ΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἡ θεοκίνητος λύρα, τῶν οὐρανίων ᾠδῶν, ...

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τῇ βροντοφώνῳ σου γλώττῃ ἀναφθεγγόμενος, τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας, τὸν ἀπόκρυφον λόγον, Θεῷ ἡγαπημένε, κράζεις ἀεὶ, ἀναπτύσσων τὰ χεῖλη πυκνῶς, τό, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· καὶ δαδουχεῖς, πάντα ἄνθρωπον πρὸς γνῶσιν Θεοῦ.

Στίχ. ς΄. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τῇ βροντοφώνῳ σου γλώττῃ ...

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Τ^{Δι} ον υι ο ο ον της βρο ον της τον θε με λι ον
τω ων θει ει ει ω ων λο ο ο γων τον αρ χη
γο ον της θε ε ο ο ο λο γι ι ας και κη ρυ
υ κα πρω ω ω ω τι ι ι ι στον της α λη θους δο
γμα α των Θε ε ου ου ου σο ο φι ι ι ας τον
η γα πη με ε ε νον Ι ω αν νην και αι αι παρ
θε ε νον με ρο πωων γε ε ε νος κα τα χρε
ο ο ο ος ευ φη η μη η η σωω ω ω μεν ου τος
γα αρ α α λη η η κτον ε ε χων το Θει ον ε ε εν
ε α αυ τω το Εν αρ χη μεν ε φη σε του ου Λο
ο ο γου αυ θις τε το προς τον Πα τε ε ε ε ρα Α
α χω ω ω ρι ι ι ι στον και το ι σον με ε
ε τα τα αυ τα της του Πα τρος ου ου ου σι ι ι

α ας δει κενυ υ ων η η μι ι ιν δι α αυ του

την ορθοδοξία αγία αγία Τριια

α α δος δη μι ουρ γο ον τε ε ο ον τα συ

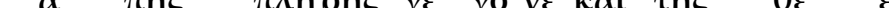
υ υν τω Πα α τρι και ζω η ην φε ρο ον τα και φως

α λη θι ι ι νον τον αυ τον ε δει ει ξεν η

γμα τος σο ο φι στι ι κου ο τι πλη η ρης ων τη η ης

ο ο λο ο γι ι ι ας δο ο ξη και τι ι μη

 η η και πι ι σται

της α και φνου ου ουους η μω ων πι ι ι στεε ε ε

ως δι ης τυ χοι μεν των αι ω νι ι ων α α

[illegible]

εν τη ημερα της κρις ι ι σε ε ε ε ως

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἤχου.

Ἦχος Ϯ Γα ϕ

K^{Γα} ^{Nη} ^ϕ
αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι αι
^{Γα}
ω ω ωνων α α μην ^Γ
M^{Nη} ^ϕ
η τηρμεν ε γνω ω ω σθης υ περ φυ σι ιν
^Γ ^M ^{Nη} ^{Πα}
θε ε ο το ο ο κε ε μεινας δε Παρ θε ε ε
^M ^{Γα} ^Γ ²²
νο ος υ περ λο ο ο ο γο ον και εν νοι α αν
^{Nη}
και το θαυ ματου το κουου σου ερ μη νευσαι γλω ω σσα
^{Γα} ^{Nη} ^Γ ²²
ου ου δυ υ υ υ να α α ται πα ρα δο ξου γαρ
^Γ ^{Γα} ^{Nη} ^Γ ²²
ου ου ου ου σης της συλ λη η η ψε ως Α α α
^Γ ^{Γα}
γνη η α κα τα λη πτο ος ε ε ε στιν ο τρο πος
^{Nη} ^Γ ²²
τη ης κυ η σε ω ως ο που γαρ βου ου λε ται
^Γ ^{Γα} ^{Nη} ^Γ ²² ^M
θε ε ος νι κα α α α ται αι φυ υ σε ε ως τα
^{Γα} ^{Nη} ^Γ ²²
α α ξις δι ο σε πα αν τες Μη τε ε ε ε ρα
^{Γα} ^{Nη}
του θε ου ου γι ι ι νω ω σκο ο ον τες δε ο
^Γ ^{Γα} ^{Nη} ^Γ ²²
με θα σθ εκ τε ε νω ως πρε σβε ευ ε ε ε ε ε

του ου σω θη η ναι τας ψυ χα α α α ας η η μω ω
 ω ων

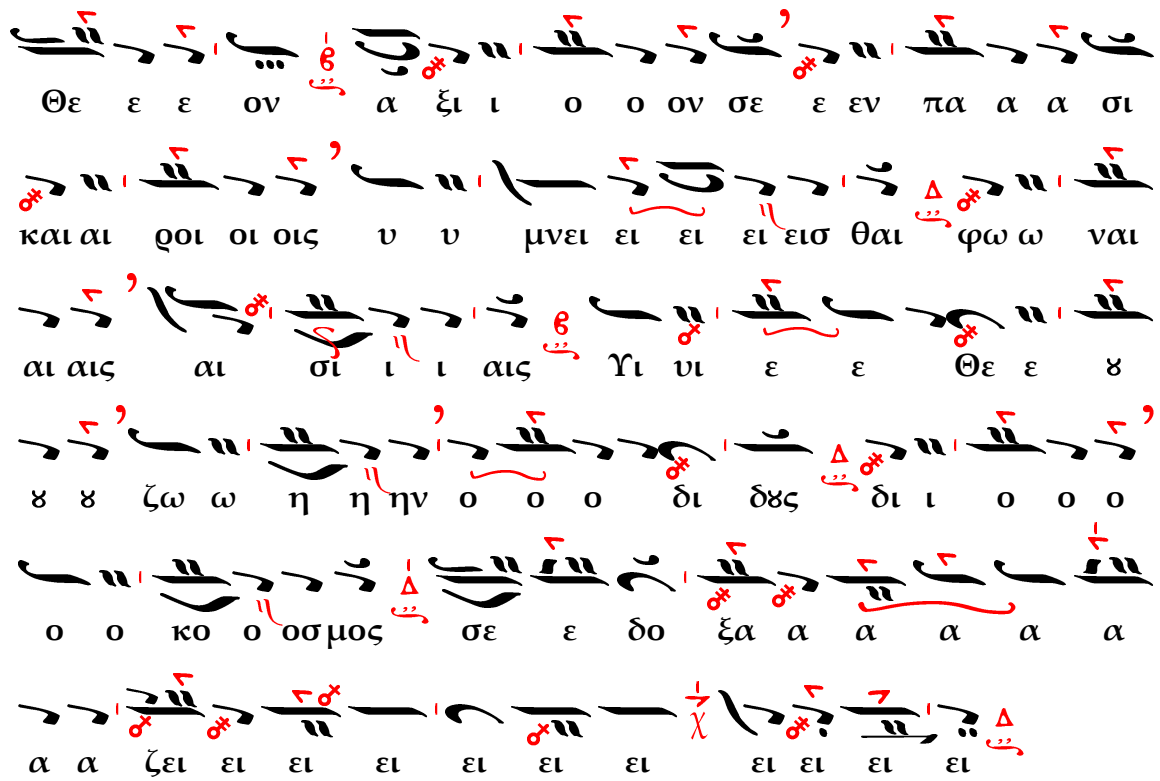
Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

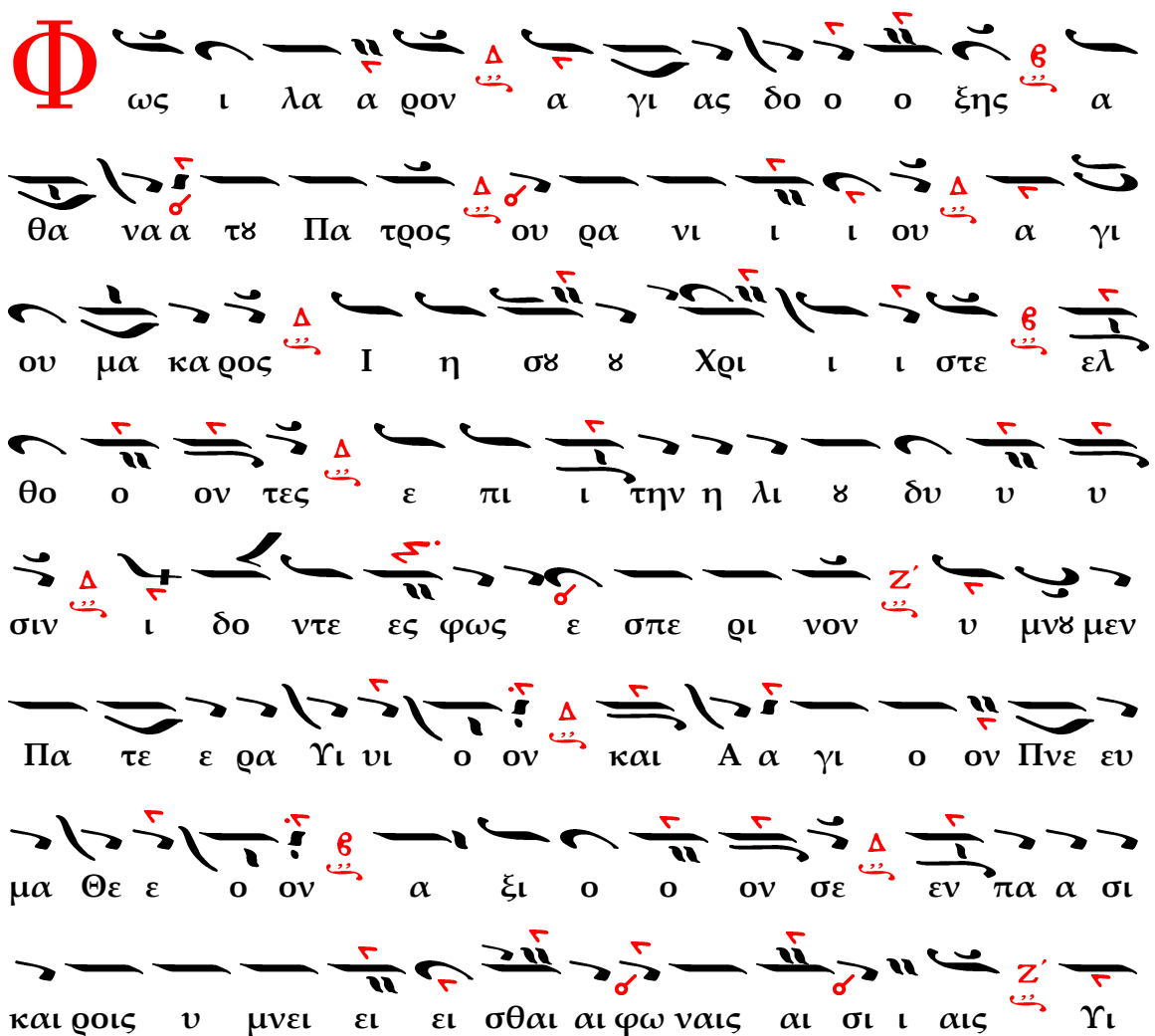
Ἦχος Δι-Θ

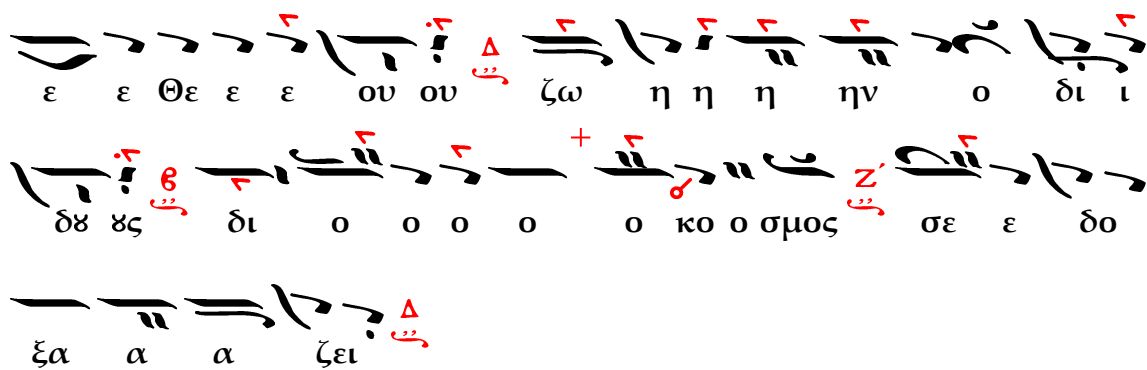
Φ ὡς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῃ
 8 8 Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σ8 8 Χρι ι
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μν8 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-Θ

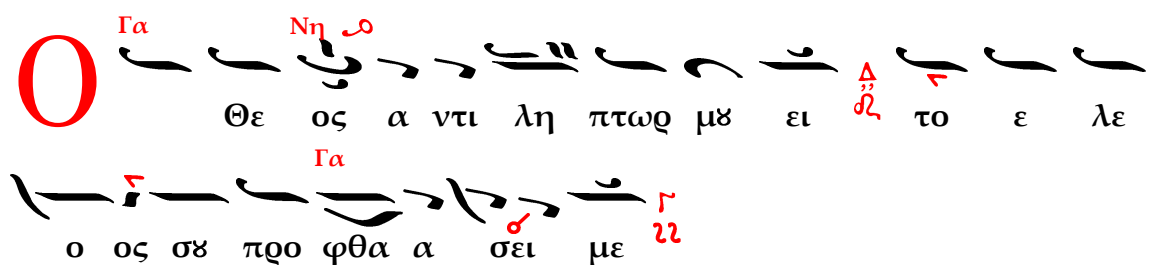

Ὁ ἱερεὺς Ἑσπέρας, προκείμενον.

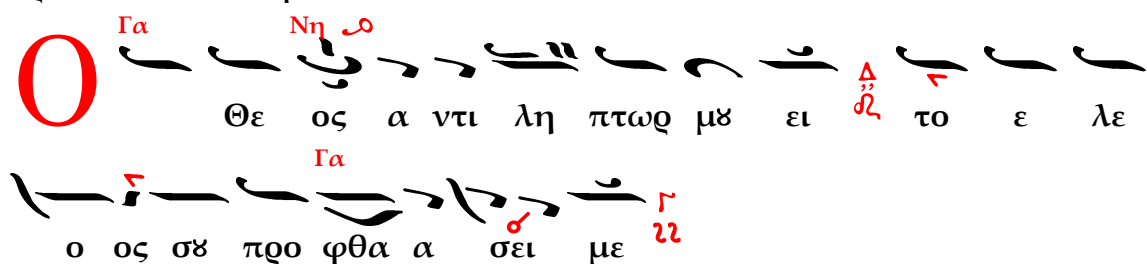
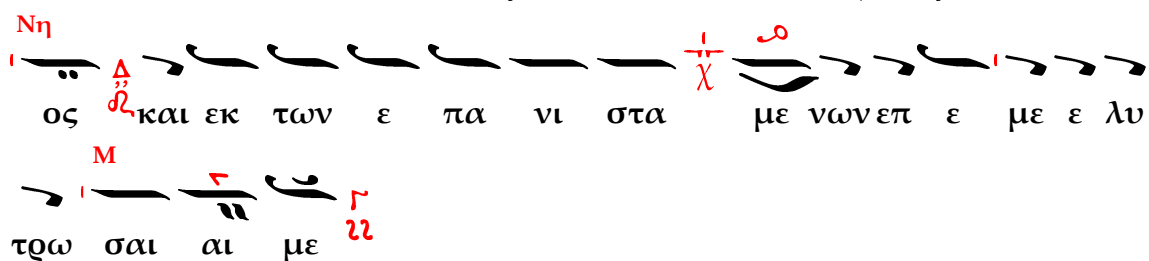
Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

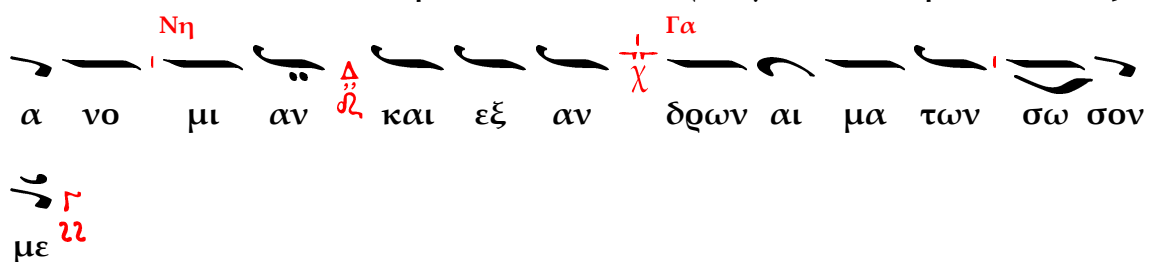
Ἦχος Γα ϕ

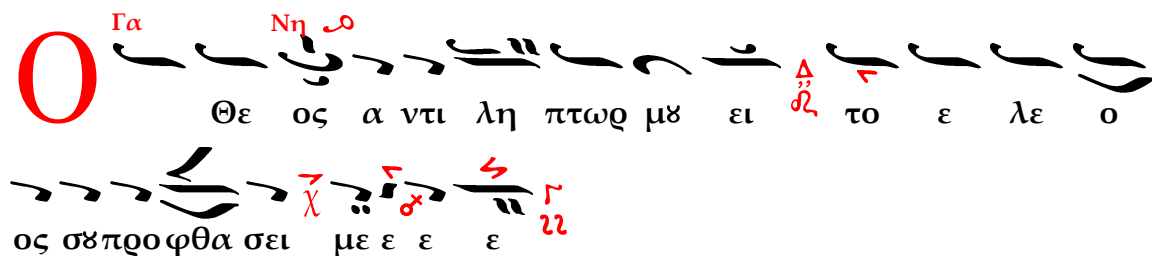

Στίχος α'. Ε ξε λσ με εκ των εχ θρων μσ ο Θε

Στίχος β'. Ρυ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 21-24, γ' 1-6).

Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδιά ἡμῶν μὴ καταγινώσκη ἡμῶν, παρῶρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἄρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἡμῖν ἐντολήν· καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἔδωκεν ἡμῖν. Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα, ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν· καὶ πᾶν πνεῦμα, ὃ μὴ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ Ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε, ὅτι ἔρχεται· καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς· ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶ, διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν· ὁ γινώσκων τὸν Θεόν, ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν.

Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(δ' 11-16).

Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ

ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(δ' 20-21, ε' 1-5).

Ἀγαπητοί, ἐάν τις εἴπῃ· Ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστὶ· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὃν ἐώρακε, τὸν Θεόν, ὃν οὐχ ἐώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Πᾶς ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ γινώσκουμεν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. Αὕτη γάρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσὶν· ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη, ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰμὴ ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων

τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ

κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνῃ πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Γερμανοῦ.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Π^{Πα} ο τα μοι θε ο λο γι ι ι ας εκ τῃ τι μι ῃ
σῃ στο μα α τος α νε ε βλη σα αν Α πο ο ο
στο ο ο ο λε^π εξ ων η Εκ κλη σι α α τῃ Θε ε
ῃ αρ δε ε ευ ο ο με ε ε νη^π προ σκυ

νει ο ορθο ο δο ο ξως ²² Τρι α δα ο ο μο
 8 8 8 σι ι ι ι ον ^π₉ ην και νυν αι τη η σαι Ι
 ω αν νη Θε ο ο λο ο ο ο ο γε ^π₉ στη ρι χθη
 ναι και σω θη ναι τα ας ψυ χα α α ας η η η η
 μων ^π₉

Ὁ αὐτός. Ἀνδρέου Πυροῦ.

^{Πα}
Το φυ τον της α γνει ει ει ας το μυ ρον της ε ε
 ε ευ ω ω δι ι ι ας ^π₉ πα α α α λιν α νε
^Μ ^{Πα}
 ε τει ει λεν η η μιν ^π₉ εις την πα ρσ α αν ε ο ορ
 την βο η σαι προ ο ο ος α α α αυ τον ^π₉ ο α να
^Μ ^{Πα}
 πε σων ε πι το στη θος το Δε ε σπο τι ι κον ^π₉ και
 ε πομ βρη σας τω κο σμω ω το ον λο ο γον Ι ω αν
 νη η Α πο ο ο ο στο ο ο ο λε ^π₉ ο την Παρ
 θε νον φυ λα ξας ως κο ρη ην ο φθα αλ μ ^π₉ αι τη σαι
 η η μιν πα ρα Χρι στ ^π₉ το με ε γα ε ε ε ε
 λε ε ε ε ος ^π₉

Μ^{Πα} α θη τα τω Σω τη η η ρος παρ θε νε και Θε
Μ^{Πα} ο ο λο ο ο ο ο γε ^π₉ σοι ως παρ θε ε ε νω ω

την Παρ θε νον και Θε ο το κον πα ρε θε ε το ²² Χρι

στος ο ο Θε ε ος σταν ρθ ⁸ με ε ε ε νος ^π₉ και ταυτην

Μ ε φυ λα α ξας ως κο ρην ο φθα αλ ^{Πα} ^π₉ μι δι ο

πρε σβε ευ ε σω θη ναι τα ας ψυ χα ^π₉ ας η η η η

^π₉ μων

Ω^{Πα} ς των α πορ ρη των ^{Δι} ^{Πα} ²² ^Δ μυστη η ρι ι ι ω ων αυ

το ο ο ο ο πτης ⁶ ⁷ ε κε ε κρα γε ες βο ο ο

ων ^π₉ τον προ αι ω νι ον ^{Πα} ^π₉ Λο ο ο γον εν αρ χη υ

Μ παρ χει ει ν προς Θε ε ον ^π₉ και αυ τον ει ει ει ναι Θε ε

ον ²² ^π₉ Ι ω αν νη η Α πο ο ο ο στο ο ο ο λε ^π₉

ε πι στη θι ε Χρι στω και φι λε γνη σι ι ε και της

Μ Τρι α α δος το ο η η η η η η η δυ σμα ^π₉

^{Πα} Ε φε σθ και της Πα α τρι το στη ρι γ μα το α σει ει

στον η μων δε ε βο η η η η θει ει ει ει α ^π₉

πρεσβευε Θεο λο ο γε ε ε ε πα αμμα κα α α
 ρι ι ι στε ε εκ δυσ σε βων ε εχθρων αι σθη
 των και αι νο η η των λυ τρω θη η η η ναι λα α
 ον τον την μνημην σα ει ε εκ τε λθ εν
 τα α πι ι ι στως

Θεοφάνους.

Ἦχος Δι Θ

Την των Α πο στολων α α α κρο τη η τα της θε
 ο λο γι ι ι ι ας την σα αλ πι ι ι ι γγα
 τον πνευ μα τι κο ο ον ρα τη η γο ο ον τον την
 οι κθ με ε νην Θε ω καθυ πο τα α α ξαν τα
 δευ τε οι πι στοι μα κα ρι ι ι ι ι σω ω ω
 ω μεν Ι ω α αν νη ην τον α οι οι οι δι ι ι ι
 μον εκ γης με θι ι στα με ε νον και γης εκ α α
 α φι στα α με ε ε ε νον αλ λα α ζω ων τα
 και με ε ε νον τα την φο βε ραν τδ Δε σπο τδ δευ

τε ε ραν ε ε λε ε ευ σιν ην α κα τα κρι
 τως υ παν τη σαι η η μα ας αι τη η σαι φι λε μυ στι
 κε Χρι στς ε πι στη η θι ι ι ι ε
 τς εκ πο ο θς εκ τε λεν τας την μνη η η
 μνη η ην σ

Δόξα. *Βυζαντίου.*

Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω
 και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι
 Α να πε σων εν τω στη θει τς Δι δα σκα α α
 λς Χρι ι στς εν τω δει ει πνω Κυ υ ρι ι ι ε
 η γα πη με νε Μα α θη η η τα ε κει ει ει
 θεν ε ε ε ε γνω ως τα Α α αρ ρη η η η τα
 και την ε ρα νι ι ο ον πα α α σιν ε βρο ον
 τη η η σα ας φω ω ω νην εν αρ χη Ην ο ο
 ο Λο ο ο γος και ο Λο γος η η ην προς τον

Θε ε ε ον και Θε ο ο ος η ην ο ο ο

Λο ο ο ο γος το φως το α α λη θι ι νον το φω

τι ι ι ζον παν τα α Ανθρωω πο ον εις τον κο

σμον ερ χο ο ο με ε ε ε νον Χρι στο ο

ος ο Θε ε ος και Σω τη η η ηρ των ψυ υ χων η

η μω ων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τς ς ςς

αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α

μην

Ο συν Πα τρι και αι αι Πνευ μα α τι δο ξο λο

γς μενος Υι ο ος ε εν υ υ ψι ι ις οισ υ πο των

Χε ρς ς βιμ τον πρω το πλασον α να πλα α α α

σαι βς ς ς λο με ε νο ος ο λον ε αυ τον ε

κε νω ω σεν α φρα στω ως ε εν μη τρα α σς ς

^{B8} ^{Πα}
 Θε ο το κε πα νυ υ υμ νη η η η τε ^{π9} και
 εκ σθ α να τει ει ειλας ε φω τι σε παν τα τον κο ο
 σμο ο ον Θε ο ο ο τη η η η τι ^{π9} ρυ σα με
 νο ο ος ει ει δω λο μα νι ι ι ι ας ^{π9} και εν ε ^{B8}
 αυ τω θε ω σας ειεις ς ρα α νς συν α νη γα α γε
^{Πα} το αν θρω ω ω πι ι ι ι νον ^{π9} Χρι στο ο ^{B8}
 ος ο Θε ε ος και Σω τη η η η ρ των ψυ χω ων
 η η μω ω ω ω ν ^{θ7}

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς. Ἦχος ^{ϛ7} Βου ς
^{B8} ^{θ7}
 Τ ον τς Υ ψι ι στς Υι ον θε ο λο γη η σας ^{θ7}
 Πα τρι συν α ῖ δι ον και ο ο μο ς σι ον ^{θ7} φως εκ
 φω τος α πα ραλ λα κτον ^{Πα} και χα ρα κτη ρα ^{B8} της υ πο
 στα α σε ως τς ς γεν νη το ρος ^{θ7} α χρο νως εκ λαμ
 ψαν τα και α πα θως εξ αυ τς ^{θ7} Δη μι ρρ γον τε και
^{Πα} ^{B8}
 Κυ ρι ον ^{θ7} παν των αι ω νων ^{π9} Η γα πη με νε συ α α

νε κη ρυ ξας ^{Πα} τς τον τω κο σμω τον ε ξα γον τα ^{π9}
 φως εκ σκο τς Χρι στον τον Θε ον η μων ^{Δι} ον ι
 κε τευ ε σω ω ω σαι ^{Β8} και φω τι σαι τας ψυ χας ημων ^{ε7}

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν ^{ε7} και εις τα πε

ρα τα της οι κς με ε νης ^{Δι} τα ρη μα τα αυ των ^{ε7}

Τς Πα ρα κλη η τς το φως εισ δε δεγ με ε νος ^{ε7}

ω και φω τι ζο με νος ε θε ε ο λο γη σας ^{ε7} εκ τς

Πα τρος προ ερ χο με νον ^{Πα} δι α Υι ς δε ^{π9} τη αν θρω

πο ο τη τι φα α νε ρς με νον ^{ε7} ο μο τι μον συν

θρονον και ο ο μο ς σι ον ^{ε7} ον τω Πα τρι τω α ναρ

χω τε ^{Πα} και θει ω Λο γω ^{π9} Η γα πη με νε πα σιν ε

κη ρυ ξας ^{Πα} ο θεν εν υ μνοις σε γε ραι ρο μεν ^{π9} ως

της πι στε ως θει ον θε με λι ον ^{Δι} ην α σα λευ

τον τη η η ρει ^{Β8} ταις προς Κυ ρι ον πρε σβει αις σς ^{ε7}

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ ^{ε7} ποι η σιν δε χει ρων

αυ τδ α να γγε λει το ο στε ρε ω μα
T ης υ ψη λη ης ε πι βασ θε ο λο γι ι ας
 ε μυ η θης α ρ ρ η τα Θε ς ς μυ στη ρι α μι αν
 ς σι αν Θε ο τη τος και βα σι λει αν και μι αν
 δο ο ξαν και κυ υ ρι ο τη τα τρι σιν υ πο στα σε
 σι δι αι ρ με νη ναυτην ς σι ω δω σ α δι αι
 ρε τον και ε ν με νη εν α συ γ χη τω θει α α ε
 νο τη τι ς τω δο ξα ζων α νε κη ρυ ξας Θε
 ο λο γε Τρι α δα Α χω ρι στον ην ι κε τευ
 ε σω ω ω σαι και φω τι σαι τα σ ψυ χας ημων

Δόξα. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

A πο στο ο λε Χρι ι στου ευ αγ γε λι στα
 α α Θε ε ο λο ο ο ο γε των α πο ρ ρ η η

^{Δι} των μυ υ στης γε ε νο ο με ε ε ε νος ^{Πα} της σο
 φι ας τα α πορ ρη τα ^Δ η μιν ε βρο ον τη η η σας
 δο ογ μα α α α τα ^Π το Εν αρ χη Η ην τρα α
 νω ω σας τοι οis πι ι στοis ^Δ και το Ουκ η ην α
 πο βα α λων ^{Δι} των αι ρε τι ζο ο ον των α πε ε ^{Πα}
 κρ θ θ σω τους λο ο ο ο γους ^Π ε πι στη η θι
 ο ος φα α νεις ^Δ και φι λος η η γα α α πη η
 με ε ε νος ^Δ ως Η σα ι ι ας ο με γα λο
 φω νο ο ο τα α το ο ο ο ο ο ο ο ο ^{Κε}
 ο ος ^{Πα} και Μω ση ης ο ο ο θε ε ο ο ο πτης ^Δ
 παρ ρη σι αν ε χων προς θε ε ον ^{Δι} εκ τε νως ι
 κε ε ε ε τε ε ε ευ ε ^{Πα} υ περ τω ων ψυ χω ω
 ων η η η η μων ^Π

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

^{Πα} **Κ** αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει ^Δ και εις
 τθ θ θς αι αι ω ω ω νας ^Δ των αι ω ω ω

νων α α α μην

Ο ^{Πα}ποι η της και ^{Δι}Λυ τρω τη ης μου ου Πα να α
γνε ^{Πα}ε ^ΔΧρι στο ος ο Κυ υ ρι ι ι ος εκ
της σης νη δυ ο ος προ ο ο ε ελ θων ε με ε
εν δυ σα α α α με ε ε ε νος ^Δτης πρω ω ω
η ην κα ^{Νη}τα α α ρας τον ^{Πα}Α δα αμ η η η λευ θε ε
ρω ω ω σε ^Πδι ο σοι Πα α να α γνε ως
του ου Θε ε ε ου ου ου Μη η τρι ι ι τε ^Δκαι Παρ
θε νω ω α λη η θως βο ω μεν α α σι ι ι
γη η η τω ως ^{Πα}το ο ο ο χαι αι ρε του ου Αγ
γε ε ε ε λου ^{Κε}Χαι αι ρε ε Δε σποι οι οι να προ
στα σι ι α α α και αι σκε ε ε πη ^Δκαι σω τη ρι
ι ι α τω ων ψυ χω ω ων η η η η μω ω ω ω ω
ων ^Δ

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
ᾠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας

κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(**τρὶς**)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (**τρὶς**).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον. Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι

Α πο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε ε πι τα χυ νον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γη τον δε χε ται σε προ σπι ι πτον τα ο
ε πι πε σον τα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε θνων
δι α σκε δα α α α σαι αι τς με νος η

μιν ει ρη νην και το με γα ε ε ε λε ος Δ

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Π αν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα
τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α θ τη α γνει α εσφρα
γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη Δ
Μητηρ ε γνω σθης α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη
θι νον θ αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η
μω ω ων Δ

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγῇθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγῇθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *